Grandiosul transfer de personalitate al artiștilor de geniu

On Decembrie 24, 2012

Pune în scenă un spectacol de leadership de zile mari, fără să pierzi din vedere cine ești cu adevărat.

Era un fel de manifestare a voinței sale, tot mai fertilă, o excrescență în zona lui funcțională, un pivot puternic care pătrunsese nedeslușit, adânc și temeinic în fibrele cele mai ascunse ale ființei sale. Un Alter-Ego, un element declanșator, o însușire măreață, o desprindere absolută de orice conexiune cu interpretările știute ale realului și acceptabilului, menite a-i iniția grandioasa transformare, îi dădeau avântul spre cele înalte și greu de izbutit.

- Eu, Jerome Morrow n-am fost destinat să fiu al doilea pe podium. Cu tot ce aveam, am fost totuși pe locul doi. Eu ! Cum îți poți imagina că vei reuși tu, Vincent Freeman? exclamă invalidul din căruciorul cu rotile.

Aceste cuvinte șocante, însoțite totuși de o fărâmă de sens, au fost de ajuns ca să producă un cutremur, dar unul care a zguduit serios întregul eșafodaj de susținere al lui Vincent, grota greu accesibilă în care hibernau tăcute cele mai de preț însușiri. O accelerare de ritm, ca o amplificare a circulației sangvine într-un vas cerebral.

Printr-o reînnoire a spiritului, printr-un transfer de personalitate, printr-un împrumut de scurtă durată a calităților cele mai subtile - dar hotărâtoare, Vincent, omul care a fost sortit eșecului, îi ia locul lui Jerome.

Dar crusta care acoperea lava-i lăuntrică era greu de spart. Într-o măsură abia perceptibilă, începătorul se dovedea a fi esențialmente imitator, nu și un original, nu un inovator abil care își croiește poteca prin mulțime, continuând să fie pas cu pas înaintea celorlalți concurenți. *Fiat voluntas tua, Deus Meus !*

Leadership: Îți negociezi postura de învingător sub impresia unei imagini reflectate în oglindă, ca venind din trăirea unui moment unic al constituirii unei neașteptate autorități elaborată sub presiunea unei realități aproape imposibil de schimbat?

Să-ți trăiești minunea, să-ți atingi scopul prin a fi altcineva, făcând apel la setul de calități care caracterizează dorința ta, simțul tău de superioritate, este o adevărată renaștere în voință, în credință și armonie. Un alter ego opusul celui vizibil. Dar o falsă transpunere prin care speri să devii *une autre personne* , nu este altceva decât un travesti, și nicidecum o metamorfoză.

Totuși, această constrângere la asociere cu un Alter Ego se poate dovedi în anumite circumstanțe a fi uriașul secret al izbânzii, printr-o convertire a personalității !

Fulminantul spectacol al travestiților. Un joc dublu, doi actori principali, strălucind unul și același printr-o grandioasă cucerire a ceva propriu, a întregului cosmos uman. Consacrați definitiv - în chip genial - într-un singur rol, de excepție: "Magicianul".

Ca niște împătimiți ai noului, ai descoperirii, ai neconvenționalului, ai adrenalinei, cei doi învingători spintecă, prin spirit și prin faptă, învelișul fragil al unei identități impuse, care își va revărsa hotărâtor conținutul plin de substanță stimulativă într-un mediu ostil.

Vincent Freeman ajunge, prin Jerome Morrow, un navigator de primă clasă, un fel de Robur aflat la bordul unei Épouvante, pus în fața unei misiuni imposibile, surmontând necunoscutul. Nevoit să profite de fiecare împrejurare norocoasă ca să se ridice în straturile superioare ale propriului său Ego. Un artist al baghetei - al spiritului, al șlefuirii personalității. Şi al efectului care colorează viața.

Leadership: Poți să joci un rol dublu în aceeași piesă fără să-ți sacrifici calitatea de a da actorului ce-i al actorului, în sensul unei valori acordate relației directe două personaje cu aceleași afinități, dar cu povești de viață diferite?

La rândul lui, Jerome Morrow ajunge prin intermediul lui Vincent Freeman un câștigător al medaliei de aur, recondiționându-și puterea esențială a ființei sale, spulberând limitele, încălcând condițiile vitrege impuse de apriga instanță de judecată a vieții. Un artist prin excelență, un magician de mare clasă al cărui magnific truc a lăsat mască fanul lui cel mai tare, dar și cel mai nemeritat: destinul necruțător.

Ceva mecanic te împinge cu hotărâre, constrângător, dincolo de limitele acceptate de societate? Încerci să redirecționezi legile aspre care guvernează viața? În ce scop? În scopul reușitei de a fi mai bun decât ți-a fost hărăzit?

Excelența în leadership implică voința de a induce transformări benefice în propriul "Eu", în modul de gândire și de acțiune. Şi presupune exacerbarea propriilor pretenții vis-a-vis de "punctul terminus" propus, dar și evaluarea permanentă a efectelor acestor transformări. Dificila conectare la acea lume pe care liderul, artistul din tine, o creează, fără a fi tulburat de realitate.

A juca un rol dublu într-o piesă în care scenariul este scris de mâna potrivnică a destinului, înseamnă să riști să te pierzi pe tine însuți pe acordurile unei coregrafii care te reprezintă într-o ipostază de regulă vulnerabilă, care prezintă anumite slăbiciuni: devii una cu personajul pe care nu l-ai înțeles decât la final.

O schimbare benefică, un pas înainte spre mult dorita excelență, concomitent o uitare de sine grea și categorică, rece și tare ca piatra de moară, este rareori posibilă. Numai tu știi ce și cât poți să cari în spate, numai tu știi de ce te lovești suportând povara unei transformări hotărâtoare. Așa cum o spun și versurile din "Concret Angel", al Martinei Mcbride: " *Este greu să vezi durerea din spatele măștii / Suportând povara unui secret furtunos. / Uneori și-ar fi dorit să nu se fi născut niciodată."*

Conștiința presupune să-ți aduci mereu aminte de limitele pe care le porți în tine, în concordanță cu premisele obținerii unui final care nu e întotdeauna cel dorit.

Ai curajul să-ți schimbi identitatea, să-ți reînnoiești spiritul printr-un transfer de personalitate? Dar întrebarea care se poate ridica în unele inimi este: "Cat timp vei putea oare să rămâi altcineva decât cel ce ești cu adevărat?"

Ca un iluzionist care își transformă magiile într-un mod unic, deseori omul care se îndreaptă spre reușită își transformă energiile creatoare într-un mod extrem de eficient, unindu-le apoi într-un singur punct și îndreptându-se direct spre punctul acela, fără să privească nici în dreapta, nici în stânga.

Dar un alter ego opusul celui vizibil, o falsă metamorfoză prin care se pierde el însuși. Obținând o aparență de a fi altcineva, nu înseamnă decât un travesti de scurtă durată, o incursiune incredibilă într-o aventură în care realitatea și magia se confundă, și a cărei miză

este propriul Eu.

Leadership: Cum te vei descurca când vei ajunge la "punctul terminus" propus, ca raport de forțe dintre inputuri și outputuri?

Bătălia se dă între cele două tabere, între cele două forțe de energie, de al cărei rezultat depinde supraviețuirea propriului tău "Eu". Capacitatea ta de a deveni una cu conștiința, posibilitatea exclusivă de a accede la esența propriului sine, la adevărul ființei tale, la ceea ce este durabil, depinde de cum te descurci atunci când ajungi la "punctul terminus" propus.

Atingerea lui va fi oare suficientă pentru a produce o "curățire" spirituală, o nouă dimensionare a orizonturilor, o clarificare a propriilor nevoi?

Căci odată ce ai ajuns în vârful muntelui, pe căi ocolitoare, nu există altă direcție decât în jos, urmând exact aceleași căi. Nu poți face altceva decât să te străduiești să cobori. Iar coborârea este întotdeauna mai dificilă decât urcarea, și este cu atât mai dificilă cu cât te opui mai mult transformării – revenirii la cine ești de fapt. Cu cât opui mai multă rezistență realității de a fi cine ești cu adevărat, cu atât mai mult riști să cobori mai greu și cu atât există riscul de a te pierde definitiv pe tine însuți.

Inputul este numărul norocos care promite succes în punerea în aplicare a planurilor, evidențiat prin două calități: curaj și statornicie. Outputul este reacția ta la atingerea scopului propus, este principala finalitate a abordării personale la nivelul de "context particular al unei cauze pe care conștiința o absolvă de orice învinovățire".

Adevărata măsură a talentului de a fi artist este recunoașterea unui final care încheie o existență aflată sub semnul excepției, în care omul își vede în sfârșit visul împlinit prin ochii unui personaj interpretat cu mare drag.

Grandiosul transfer de personalitate al artiștilor de geniu evidențiază lupta permanentă în vederea creșterii performanțelor tale. O taină a excelenței, un imbold al reușitei, dar un drept necesar sau un păcat?

Cunoaște-ți limitele, cunoaște-ți potențialul, nu te avânta într-o aventură în care trebuie să lupți cu imposibilul, decât dacă ești făcut dintr-un material dur și foarte elastic. Grandioasa metamorfoză a personalității aparține doar artiștilor de geniu, nu și diletanților.

Căci din succesul greu obținut, trudit cu atâtea sacrificii și speranță, și din izbânda atât de mult așteptată, necesară în obținerea excelenței, se poate naște nu doar satisfacția, ci și vinovăția, regretul și durerea, sau disperarea de a voi să fii altcineva decât ceea ce ești și ceea ce poți să fii.

Şi, parafrazând un scriitor celebru, nimic nu vestejește mai repede inima unui om, ca pierderea adevăratei sale identități în bătălia cu superioritatea invincibilă a destinului, această supremă forță a tuturor timpurilor, pe care uneori o învinge un artist și de o mie de ori o plămădește viața.

* Notă: "Gattaca (1997)"

Source: https://neculaifantanaru.com/grandiosul-transfer-de-personalitate-al-artistilor-de-geniu.html